

Dr. Novák Lajos

MTA doktora, a kémiai tudomány kandidátusa

*1937-ben született Barlahidán
Vegyésmérnöki oklevelének száma 33/1961.*

Pályáját a Kőbányai Gyógyszerárugyárban kezdte kutatóként, majd 1962-ben a BME Vegyésmérnöki Kar Szerves Kémia Tanszékére került tanársegédnek. 1964-ben egyetemi doktori címet szerzett a BME Vegyésmérnöki Karán. 1968-ban adjunktussá nevezik ki. Ugyanebben az évben a Magyar Tudományos Akadémián kandidátusi címet szerzett, és 1976-tól docensi kinevezést kapott. 1984-ben az MTA-n tudományok doktora fokozatot ért el, 1986-tól egyetemi tanár. 1970-1971 között az Egyesült Államokban, a New York State University at Buffalo Medicinal Chemistry intézetében dolgozott. 1976. és 1994. között tanszékvezető helyettes, majd 2003-ig tanszékvezető a BME Szerves Kémia Tanszékén. A nemzetközi tudományos életben komoly tekintélyt szerzett új gyógyszerek és rovarirtó szerek szintézisével. Tudományos munkásságába, amelyet a gyógyszerhatóanyagok szintézise terén végzett, rendszeresen bevonta a fiatalokat, irányításával számos tehetséges mérnök vált önálló kutatóvá. Kutatási eredményeiről 135 közlemény jelent meg, több mint 40 szabadalmi bejelentést tett, 9 tudományos könyve jelent meg. Közleményeire mintegy 700 hivatkozás történt. Részt vesz a tudományos közéletben is, az MTA Alkaloidkémiai Munkabizottságának elnöke volt 1998-tól 2007-ig. 1990 óta az MTA Terpénkémiai és Elemorganikus Munkabizottság elnöke.

Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el. 1988-ban Akadémiai Kutató díjban, 1996-ban Ipolyi Arnold díjban, 1999-ben Zemplén Géza díjban, 2003-ban Szent-Györgyi Albert díjban és 2009-ben MTA Feltalálói díjban részesült.